

**Uchwała Nr
Rady Miasta Piły
z dnia 26 sierpnia 2014 r.
w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę
uchwały Nr XXXVII/440/09 Rady Miasta Piły z dnia 30 czerwca 2009 r.
w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
miasta Piły w rejonie Drogi Kotuńskiej**

Na podstawie art. 18 ust. 1, art. 101 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r. poz. 594 ze zm.) Rada Miasta Piły uchwala, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu wezwania złożonego przez Pana Piotra Bazeli, którego reprezentuje radca prawny Pani Dorota Czura-Kalinowska, dotyczącego usunięcia naruszenia prawa przez zmianę uchwały Nr XXXVII/440/09 Rady Miasta Piły z dnia 30 czerwca 2009r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie Drogi Kotuńskiej (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 154 poz. 2661 z dnia 18 sierpnia 2009 r.), odmawia zmiany uchwały.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Piły.

§3. Uchwała obowiązuje z dniem podjęcia.

Uzasadnienie
do uchwały Rady Miasta Piły
z dnia 26 sierpnia 2014 r.
w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę
uchwały Nr XXXVII/440/09 Rady Miasta Piły z dnia 30 czerwca 2009 r.
w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
miasta Piły w rejonie Drogi Kotuńskiej

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie Drogi Kotuńskiej (Uchwała Nr XXXVII/440/09 Rady Miasta Piły z dnia 30 czerwca 2009 r.) został sporządzony zgodnie z konstytucyjną zasadą zrównoważonego rozwoju (art. 5 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.* – Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), na podstawie uprawnień samorządu gminnego (art. 3. ust. 1. *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* – t. j. Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.) do samodzielnego kształtowania polityki przestrzennej gminy.

W planie tym zadbano o właściwe ustalenie proporcji pomiędzy ochroną interesu publicznego (w tym przypadku ochrony środowiska) z jednej strony, a ograniczeniem prywatnych interesów właścicieli, z drugiej strony. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.), jednym z celów działań własnych każdej gminy są sprawy związane z ładem przestrzennym, gospodarką nieruchomościami, ochroną środowiska i przyrody oraz gospodarką wodną. Działania te w odniesieniu do rejonu Drogi Kotuńskiej zostały uwzględnione w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla tego obszaru.

W uzasadnieniu do uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie Drogi Kotuńskiej, jest mowa o konieczności uwzględniania w planie uwarunkowań ekofizjograficznych związanych w szczególności z ochroną siedliska cennego przyrodniczo i środowiska wodnego, z czym wiążą się rygorystyczne ograniczenia w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków komunalnych.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie Drogi Kotuńskiej dotyczące zbiorowego odprowadzenia ścieków komunalnych – poprzez realizację zbiorczej kanalizacji sanitarnej na obszarze planu, z przetłoczeniem ścieków do rurociągu tłocznego Kotuń – Piła, zgodnie z systemem dla aglomeracji Piła, a także zbiorowego zaopatrzenia w wodę były podyktowane koniecznością ochrony wód podziemnych i powierzchniowych oraz znajdującego się w sąsiedztwie siedliska przyrodniczego. Obszar miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego znajduje się w strefie zlewni, tzw. Strugi Dolaszewskiej, która zasila pośrednio, poprzez infiltrację podziemną, wody Jez. Świętego (Piaszczystego),

udostępnianego w okresie letnim na kąpielisko. Dodatkowo w rejonie planowanym pod zabudowę (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – MN) znajdują się tereny cennego przyrodniczo siedliska (teren R3) – *mokrych łąk użytkowanych ekstensywnie*¹, którego istnienie uzależnione jest od niezaburzonego zalegania poziomu wód gruntowych i odpowiedniej jakości tych wód. Ustalenia te powstały na podstawie uwarunkowań środowiskowych przedstawionych w wykonanym na potrzeby planu Opracowaniu ekofizjograficznym z 2008 r.

Zapisane w przedmiotowym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustalenia w zakresie odprowadzenia ścieków komunalnych są zgodne z przepisami Prawa budowlanego. Zakaz stosowania indywidualnych rozwiązań w zakresie odprowadzenia ścieków na omawianym obszarze planu jest zgodny z *Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*. (Dz. U. Nr 75, poz. 690 ze zm.), w którym w §34 jest mowa, że (...) nie dopuszcza się ich (w domyśle zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe) na obszarach podlegających szczególnej ochronie środowiska i narażonych na powódzie oraz zalewanie wodami opadowymi. Do takiej kategorii, ze względu na przedstawione wyżej uwarunkowania środowiskowe, został zakwalifikowany omawiany obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Przy sporządzaniu powyższego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego skorzystano z tych zapisów, ponieważ pomimo wielu lat doświadczeń z praktyką rozszczelniania zbiorników, w dalszym ciągu realizowane są zbiorniki bezodpływowe na nieczystości ciekłe, z materiałów niegwarantujących pełnej izolacji od środowiska zewnętrznego oraz obserwowana jest ich niepoprawna eksploatacja.

Należy zauważyć, iż zgodnie z §34 wyżej wymienionego rozporządzenia, zbiorniki na nieczystości ciekłe mogą być stosowane tylko na działkach budowlanych niemających możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej. W analizowanym przypadku istniejąca sieć kanalizacji sanitarnej w ul. Droga Kotuńska taką możliwość zapewnia.

W uzasadnieniu do wezwania do usunięcia naruszenia prawa pojawia się informacja, że stosowane obecnie technologie (w domyśle - dla przydomowych oczyszczalni ścieków i zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe) w pełni zapewniają bezpieczeństwo w zakresie ochrony środowiska na takim samym poziomie, jak instalacje zbiorowego odbioru ścieków. Okazuje się jednak, że jest wiele przykładów², w których instalacje przydomowych oczyszczalni ścieków nie zawsze

¹ wg wówczas obowiązującego *Rozporządzenia ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie* (Dz. U. Nr 92, poz. 1029).

² *Ocena niezawodności działania przydomowej oczyszczalni ścieków*, Piotr Bugajski, Andrzej Wałęga, Nr 2/2010, POLSKA AKADEMIA NAUK, Oddział w Krakowie, s. 45–53 Komisja Technicznej Infrastruktury Wsi.

Niedociągnięcia hydrauliczne przydomowych oczyszczalni ścieków, Bugajski P., Bergel T., Infrastruktura i Ekologia Terenów Wiejskich 5/2009, s. 147–154.

działają efektywnie, szczególnie w zmiennych warunkach środowiskowych, gdzie obserwowane są częste wahania poziomu wód gruntowych, w sytuacjach gdy obiekt jest niedociążony hydraulicznie lub nie spełnia wymagań dotyczących jakości ścieków odpływających oraz gdy są przerwy w dostawie prądu.

Zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków – podyktowany był także niemożnością zachowania odpowiednich odległości, o których mowa w §31 ust. 1, pkt 1 i 4 wyżej wymienionego rozporządzenia, ze względu na wielkość i kształt poszczególnych działek, szczególnie w granicach terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN2 i MN3. Studnie, jako tymczasowe źródło zaopatrzenia w wodę, zgodnie z tymi przepisami, muszą się znajdować 5,0 m od granicy działki i jednocześnie 30,0 m od najbliższego przewodu rozsączającego kanalizacji indywidualnej. Wprowadzanie różnych zasad odprowadzania ścieków komunalnych dla działek znajdujących się w granicach tego samego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego byłoby nieuzasadnione ekonomicznie i środowiskowo.

W załączniku nr 3 do uchwały Nr XXXVII/440/09 Rady Miasta Piły z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie Drogi Kotuńskiej, stanowiącym rozstrzygnięcie o sposobie realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, nie są wymienione inwestycje w zakresie zbiorczej tłocznej sieci kanalizacji oraz przepompowni ścieków, co znaczy, że realizacja tych zadań powinna należeć do właścicieli poszczególnych działek i drogi wewnętrznej, znajdujących się w granicach wyżej wymienionego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dopiero po zrealizowaniu wyżej wymienionych inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej możliwe będzie przyłączenie poszczególnych działek do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej biegnącej w ul. Droga Kotuńska. Dlatego też twierdzenie, że Pan Piotr Bazeli, nie ma możliwości zrealizowania postanowień §11 pkt i 3 oraz 6 oraz § 15 ust. 3 wyżej wymienionego miejscowego planu, jest w tym przypadku jest niesłuszne. Należy zaznaczyć, że podczas sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sieć kanalizacji sanitarnej (rurociąg tłoczny) w pasie drogowym ulicy Droga Kotuńska była w trakcie budowy, a na etapie wszczęcia procedury uzyskania pozwolenia na budowę Pana Bazeli, sieć ta była już zrealizowana.

W związku z zarzutami w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa, dotyczącymi niezgodnego z zasadami postępowania wynikającymi z art. 8 i 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1963 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tj. z Dz. U. z 2013 r. poz. 267, ze zm.), informujemy, że przepisy K.p.a. nie mają zastosowania przy

tworzeniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (II SA/Lu 288/12 - Wyrok WSA w Lublinie z dnia 26 czerwca 2012 r.), z wyjątkiem uzgodnień organów, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j. t. Dz. U. z 2012 r., poz. 647 ze zm.).

Odpowiadając na zarzut o niezgodności uchwały Nr XXXVII/440/09 Rady Miasta Piły z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie Drogi Kotuńskiej z zapisami studium, informujemy, że zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt. 5 wyżej wymienionej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego określa się jedynie *kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej*, a nie ich szczegółowe rozwiązania, w tym w granicach terenów dróg wewnętrznych, co ma miejsce w rozpatrywanym przypadku. W związku z powyższym zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Piły w rejonie Drogi Kotuńskiej w zakresie infrastruktury technicznej (załącznik nr 3 do uchwały) nie są sprzeczne z zapisami studium.

Biorąc pod uwagę powyższe, uważamy, że ustalenia obowiązującego planu są zgodne z prawem i nie wymagają zmiany.

PREZYDENT MIASTA PIŁY

/-/Piotr Głowski